

Az 1994. december 20-i 94/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az egyes veszélyes anyagok és készítmények forgalomba hozatalának és felhasználásának korlátozásaira vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1976. július 27-i 76/769/EGK tanácsi irányelvet úgy kell értelmezni, hogy az – figyelemmel az ezen termék tekintetében különös követelményeket megállapító egyéb közösségi rendelkezésekre is – nem engedi meg egy tagállam számára az I. mellékletében felsorolt hatóanyagú biocid termék forgalomba hozatala és felhasználása tekintetében az irányelvben meghatározottól eltérő kiegészítő feltételek megállapítását.

(¹) HL C 251., 2003.10.18

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2005. szeptember 15.

a C-372/03. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – 91/439/EGK irányelv – Vezetői engedély – Egyes járművek vezetéséhez való jogosultságra előírt minimális életkor – Lehetőség másik kategóriába tartozó jármű vezetésére, mint amelyre a vezetői engedélyt megadták – Vezetői engedély kötelező nyilvántartásba vétele és cseréje)

(2005/C 271/07)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-372/03. sz., **Európai Közösségek Bizottsága** (meghatalmazottak: G. Braun és W. Wils) kontra **Németországi Szövetségi Köztársaság** (meghatalmazott: M. Lumma) ügyben, az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása tárgyában, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, C. Gulmann, R. Schintgen (előadó), G. Arestis és J. Klučka bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: R. Grass, 2005. szeptember 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A Németországi Szövetségi Köztársaság megszegte az 1996. július 23-i 96/47/EK tanácsi irányelvvel módosított, a vezetői engedélyekről szóló, 1991. július 29-i 91/439/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (2) bekezdése, 3. cikke, 5. cikke (2) bekezdésének b) pontja, 6. cikke (1) bekezdése b) pontjának harmadik franciabekezdése és 8. cikkének (2) bekezdése alapján fennálló kötelezettségét azáltal, hogy elfogadta és hatályban tartotta a

közúti közlekedésben való részvétel engedélyezéséről szóló, 1998. augusztus 18-i rendelet (Verordnung über die Zulassung von Personen zum Strassenverkehr) 6. cikke (3) bekezdésének 6. pontját és (4) bekezdését, 10. cikke (2) bekezdésének első mondatát, 29. cikkének (1) és (3) bekezdését, valamint 47. cikkének (2) bekezdését.

2) A Bíróság a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.

3) A Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 275., 2003.11.15.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2005. július 5.

a C-376/03. sz. (a **Gerechthof te 's-Hertogenbosch** előzetes döntéshozatal iránti kérelme) a **D.** kontra **Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen** (¹) ügyben

(Adójogi szabályozás – Vagyonadó – Kedvezményhez való jog – Belföldiekkel és külföldiekkel szemben alkalmazott eltérő bánásmód – Kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény)

(2005/C 271/08)

(Az eljárás nyelve: holland)

((Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé))

A C-376/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Gerechthof te 's-Hertogenbosch (Hollandia) a Bíróságnál 2003. szeptember 8-án nyilvántartásba vett, 2003. július 24-i végzésével az előtte **D.** és az **Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen** között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas és A. Borg Barthet tanácselnökök, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr (előadó), M. Ilešič, J. Malenovský, J. Klučka és U. Löhmus bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: M.-F. Contet főtanácsos, 2005. július 5-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Nem ellentétes az EK 56. és az EK 58. cikkel az olyan nemzeti szabályozás, amely megtagadja a belföldi illetőségű adózók részére járó kedvezmény előnyét az olyan külföldi illetőségű adózóktól, akik vagyonának meghatározó része az illetőségük szerinti tagállamban található.
- 2) Nem ellentétes az EK 56. és EK 58. cikkel az alapeljárás tényállásához és körülményeihez hasonló esetben annak megtagadása, hogy egy, a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény által előírt, az alapeljárásban vitatott rendelkezéshez hasonló szabályt kiterjesszenek a kérdéses egyezményben nem részes tagállamokban illetőséggel rendelkező személyekre.

(¹) HL C 289., 2003.11.29.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2005. szeptember 15.

a C-495/03. sz. (a Hoge Raad der Nederlanden előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Intermodal Transports BV kontra Staatssecretaris van Financien (¹) ügyben

(Közös vámtarifa – Vámtarifaszámok – A kombinált nomenklatúrába történő besorolás – 8709 vámtarifaszám – „Magnum ET120 Terminal Tractor” vontató – EK 234. cikk – A nemzeti bíróság előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztésére irányuló kötelezettsége – Feltételek – Más tagállam vámhatóságai által hasonló járművel kapcsolatban harmadik személy érdekében adott, kötelező érvényű tarifális felvilágosítás)

(2005/C 271/09)

(Az eljárás nyelve: holland)

A C-495/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) a Bíróságnál 2003. november 24-én nyilvántartásba vett 2003. november 21-i végzésével az előtte az **Intermodal Transports BV** és a **Staatssecretaris van Financiën** között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann tanácselnök, K. Lenaerts, K. Schieman (előadó), Juhász E. és M. Ilešič bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: R. Grass, 2005. szeptember 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Az EK 234.°cikkét úgy kell értelmezni, hogy amikor egy meghatározott áru tarifális besorolására vonatkozó, nemzeti bíróság előtt folyamatban lévő jogvita keretében valamely másik tagállam vámhatóságai által a jogvitán kívül álló személy számára hasonló áru tekintetében kiadott kötelező érvényű tarifális felvilágosítást terjesztenek elő, és az említett bíróság az e felvilágosításban foglalt tarifális besorolást hibásnak tartja, e két utóbbi körülmény

– nem jár azzal a következménnyel, hogy az olyan bíróság, amelynek határozatai ellen a belső jog szerint van lehetőség jogorvoslatra, köteles lenne értelmezési kérdést terjeszteni a Bíróság elé;

– önmagában nem jár azzal az automatikus következménnyel, hogy az olyan bíróság, amelynek határozatai ellen a belső jog szerint nincs lehetőség jogorvoslatra, köteles lenne értelmezési kérdést terjeszteni a Bíróság elé.

Annak a bíróságnak azonban, amelynek határozatai ellen a belső jog szerint nincs lehetőség jogorvoslatra, ha közösségi jogi kérdés merül fel előtte, eleget kell tennie annak a kötelezettségének, hogy a Bírósághoz forduljon, kivéve ha megállapította, hogy a felmerült kérdés nem releváns, vagy hogy a szóban forgó közösségi rendelkezést a Bíróság már értelmezte, vagy hogy a közösségi jog helyes alkalmazása olyan nyilvánvaló, hogy minden ésszerű kétséget kizár; e helyzet fennállását a közösségi jog jellemzőire, értelmezésének sajátos nehézségeire és a Közösségen belüli ítélkezési gyakorlat eltéréseinek kockázatára figyelemmel kell értékelni; e tekintetben a kötelező érvényű tarifális felvilágosítás léte arra kell, hogy készítse az említett bíróságot, hogy különösen figyelmesen értékelje a az 1998. október 26-i 2261/98/EK bizottsági rendelettel módosított, a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletében található kombinált nomenklatúra helyes alkalmazására vonatkozó ésszerű kétség esetleges hiányát, és legyen figyelemmel különösen a fent említett három értékelési szempontra.

- 2) A kombinált nomenklatúra 8709 vámtarifaszámát úgy kell értelmezni, hogy nem vonatkozik azon járművekre, amelyek 2 500 percenkénti fordulatszámon 132 kW-os teljesítményű dízelmotorral, valamint négy előremeneti és egy hátrameneti fokozatú automata sebességváltóval rendelkeznek, zárt fülkével és 60 cm-es emelést lehetővé tevő emelőplatóval vannak ellátva, teherbírásuk 32 000 kg, fordulási ívük sugara nagyon rövid, és egytengelyes utánfutók ipari területeken, illetve épületeken belüli mozgására tervezték őket. Az ilyen járművek az említett vámtarifaszám értelmében nem minősülnek sem áruszállításra használt önjáró targoncának, sem vasúti pályaudvar peronján használt vontatónak.

(¹) HL C 21., 2004.1.24.